

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.07.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Филипков, като разгледа дело номер **2335** по описа за **2010** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 25.01.2010 г. по НАХД № 9016/2009 г., Софийски районен съд, НО, 95-ти състав е отменил наказателно постановление № 22-2200674 от 27.02.2009г., издадено от директора на Д. И. по Т. (ИТ)- С., с което на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.1 от Кодекса на Т. /КТ/ за нарушение на чл.128, т.2 от КТ, на Ю Г В - К, в качеството ѝ на управител на Ремедикор Е. е наложено административно наказание глоба в размер 3000,00лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от директора на Д. И. по Т., с която се изразява искане съдебното решение да бъде отменено като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Според касатора, първоинстанционният съд неоснователно е приел, че е опорочена процедурата при съставяне на акта за установяване на административно нарушение, като не са спазени изискванията на чл. 42, т.3 от ЗАНН, както и че наказателното постановление е издадено в нарушение на чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Изложени са доводи, че извършването на деянието, за което е наложено административно наказание е установено по безспорен начин и същото представлява административно нарушение.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител оспорва същата и изразява искане първоинстанционното решение да бъде оставено в сила.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд С.-град, като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Видно от приложената по делото призовка, с която се съобщава, че решението на С районен съд (СРС) е постановено, същата е получена от представител на Д. И. по Т. на 22.02.2010г. Жалбата срещу решението е подадена на 08.03.2010г., видно от вх. № 7340/08.03.2010г. на С районен съд. Следователно, спазен е срокът, указан в разпоредбата на чл. 211 от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН. Касаторът притежава процесуална легитимация, по смисъла на чл. 210, ал.1 от АПК.

Предвид изложеното, касационната жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

В оспореното решение съдът е приел за установено, че на 20.01.2009г. от органи на Д. И. по Т. - С., е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на място в обект - аптека, находяща се в гр. С., У. К. № 25, а впоследствие и проверка на представени в Д „ИТ“ - С. документи съответно на 26.01.2009г., 29.01.2009г. и 03.02.2009г. При проверката е констатирано, че на Б И Б на длъжност продавач - консултант в обекта, за месец октомври 2008г. е удържана от работната ѝ заплата сума в размер на 110.00лв. Направено е заключение, че от управителя на Ремедикор Е. незаконосъобразно е удържано трудовото възнаграждение на Б Б, с което е осъществен състава на нарушение по чл.128, т.2 от КТ.

За констатираното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №22-2200674 от 03.02.2009г., въз основа на който е издадено наказателно постановление №22-2200674 от 27.02.09г., от С Х Диксокова - директор на Д. И. по Т. - С., с което на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.1 от Кодекса на Т. /КТ/ за нарушение на чл.128, т.2 от КТ, на Ю Г В - К, в качеството ѝ на управител на Ремедикор Е. е наложено административно наказание глоба в размер 3000,00лв.

Установената от Софийския районен съд фактическа обстановка се потвърждава от приетите по делото гласни доказателства, събрани чрез разпит на свидетеля Е К и от приетите писмени доказателства.

Първоинстанционният съд е отменил наказателното постановление, като е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и по конкретно на разпоредбите на чл.42, т.3 и съответно чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като в АУАН, както и в наказателното постановление не е посочена датата на извършване на нарушението. Според мотивите на съда в АУАН и в НП са посочени дати, съответно на извършване на проверката - 20.01.2009г.; 26.01.2009г.; 29.01.2009г. и 03.02.2009г., на съставяне на АУАН - 03.02.2009г. и неизплащане на трудово възнаграждение - за месец октомври 2008г., но не е ясно на коя дата е установено нарушението и на коя дата /период/ е извършено нарушението, като липсва и конкретно отбелязване на датата на извършване на нарушението. Съдът е формулирал извод, че допуснатите нарушения са съществени, тъй като ограничават правото на защита на административнонаказаното лице, доколкото на него не са му предявени всички правнорелевантни факти, по които следва да се защитава. Поради наличието на съществени процесуални нарушения съдът е отменил наказателното постановление, без да разглежда спора по същество.

Решението е постановено при неправилно приложение на закона, касационно

основание по смисъла на чл. 348, ал.1, т. 1, вр. ал.2 от НПК, поради което следва да бъде отменено.

По делото няма спор и е видно и от представените АУАН и наказателно постановление, че актосъставителят и административнонаказващия орган не са посочили датата на извършване на административното нарушение. Същата, обаче, може да бъде установена от останалите писмени доказателства, събрани в хода на административнонаказателното производство. Представена е платежна ведомост за месец октомври 2008г., върху която е видна датата на изплащане на възнагражденията за този месец 06.11.2008г. След като на тази дата, на която са изплатени възнагражденията на работещите в Ремедикор Е. не е изплатено начисленото възнаграждение на Б Б, то на посочената дата може да се приеме за извършено административното нарушение.

Първоинстанционният съд е отменил наказателното постановление, поради наличие на съществени процесуални нарушения, допуснати в административнонаказателното производство и не е разгледал спора по същество. Произнасяне по съществото на спора за първи път от касационната инстанция лишава страните от инстанционен контрол на приетото в този смисъл решение. Последното налага, след отмяната на решението на Софийския районен съд, делото да бъде върнато на друг състав от същия съд, за разглеждане на спора по същество.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, Административен съд – С., X касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 25.01.2010 г., постановено по НАХД № 9016/2009 г., по описа на С районен съд, НО, 95-ти състав.

ВРЪЩА делото на С районен съд за ново разглеждане от друг състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.